

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Ala Cobăneanu

Judecători

Victor Burduh

Svetlana Filincova

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe

Cojuhari Angela Sergiu, născută la XX XXXX XX,
originară din satul XXX, r. XXX,
domiciliată în satul XXX, r. XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță:

25.09.2013 - 27.03.2015;

Instanța de apel:

24.04.2015 - 29.09.2015;

07.04.2016 - 28.09.2016;

29.05.2017 - 05.10.2017;

23.02.2018 - 10.05.2018;

11.01.2019 - 08.04.2019;

Instanța de recurs:

23.11.2015 - 01.03.2016;

02.12.2016 - 25.04.2017;

05.12.2017 - 23.01.2018;

25.07.2018 - 20.11.2018;

21.06.2019 - 09.10.2019;

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 27 martie 2015 procesul penal privind învinuirea Angelei Cojuhari în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. c), d) Cod penal a fost încetat în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal.

Corpurile delictive: certificatul de divorț, cererile pentru desfacerea căsătoriei în baza hotărârii judecătorești din numele lui Mereacre Dumitru și Mereacre Angela, chitanța emisă de „Banca de Economii” SA filiala 32 Ialoveni de achitare de către Mereacre Dumitru a taxei de stat în sumă de 180 lei, extras din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000, după definitivarea sentinței a le păstra la dosar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 17 ianuarie 2001, Mereacre (Cojuhari) Angela, cunoscând cu certitudine faptul, că Judecătoria Ialoveni nu a examinat cauza civilă cu privire la desfacerea căsătoriei între ea și Mereacre Dumitru, a întocmit, semnat și depus personal la OSC Ialoveni o cerere pentru desfacerea căsătoriei în baza hotărârii judecătorești cu Mereacre Dumitru și a anexat la cerere extrasul din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000, confecționat ilegal de persoane neidentificate, care a atestat faptul desfacerii căsătoriei între persoanele nominalizate, obținând astfel certificatul de divorț întocmit la 17 iulie 2001 de către Oficiul Stării Civile Ialoveni.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Cojuhari Angela a săvârșit cu bună știință infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și eliberează de obligații, referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Valah Alina în interesele inculpatei Cojuhari Angela prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Cojuhari Angela să fie achitată în baza art. 361 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale apelantul invocă, că instanța de fond a dat o apreciere incorectă faptelor și circumstanțelor de fapt ce au fost stabilite în cadrul examinării cauzei.

În contextul dat se menționează, că instanța de fond în motivarea soluției de condamnare a constatat pe de o parte, că învinuita nu are nici o tangentă la falsificarea hotărârii judecătorești Ialoveni din 20 iunie 2000, fiind exclus din învinuire indicele infracțiunii prevăzut de lit. b) alin. (2) art. 361 Cod penal, și anume: confecționarea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și obligații, săvârșit de două sau mai multe persoane, specificând că din probele administrate la materialele cauzei nu s-a demonstrat că inculpata Cojuhari Angela ar fi confecționat hotărârea privind desfacerea căsătoriei între ea și partea vătămată, iar

mai apoi instanța relevă faptul că inculpata ar fi folosit acest document oficial pentru perfectarea la oficiul stării civile a actului de divorț.

În aceste circumstanțe apărarea consideră aberantă condamnarea lui Cojuhari Angela, în condițiile în care partea vătămată Mereacre Dumitru ulterior folosește acest act de divorț pentru înregistrarea căsătoriei lui cu o altă persoană or, în cadrul examinării dosarului civil la cererea lui Mereacre Dumitru către Cojuhari Angela privind partajul averii s-a constatat, că prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 03 august 2011 a fost anulată înregistrarea certificatului de divorț înscris în registrul de stare civilă sub nr. 100 din 17 iulie 2001 de către OSC Ialoveni pe numele lui Mereacre Dumitru și Mereacre Angela, iar prin hotărârea din 27 septembrie 2012 a fost recunoscută nulă căsătoria încheiată între Mereacre Dumitru și Boaghi Natalia, căsătorie înregistrată de către Primăria s. Costesti r. Ialoveni la data de 02 august 2001.

În aceeași ordine de idei, apărarea mai indică că instanța de judecată a considerat că nu au fost prezentate careva probe care ar confirma faptul că pârâta Cojuhari Angela ar fi obținut intenționat ilegal divorțul de reclamantul Mereacre Dumitru. Sau, că ea ar fi știut de ilegalitatea acestuia, menționând totodată, că prin hotărârea Judecătoriei sect. Buiucani mun. Chișinău din 27 septembrie 2012, în vigoare la data de 17 octombrie 2012, temeiul de drept al aditerii cererii de anulare a căsătoriei au fost prevederile art. 15 alin. (1) lit. a) Codului Familiei și anume că nu se admite încheierea căsătoriei dintre persoane dintre care cel puțin una este deja căsătorită.

Prin urmare în motivarea poziției relevate în cererea de apel, partea apelantă invocă, că instanța de fond a considerat că prin hotărârea Judecătoriei sect. Buiucani mun. Chișinău din 27 septembrie 2012 privind anularea căsătoriei n-a fost constatată existența circumstanțelor indicate de către reclamantul Mereacre Dumitru precum că el n-ar fi cunoscut, în general, despre existența căsătoriei dintre el și Boaghi Natalia și că această căsătorie a fost încheiată în mod ilegal, deoarece instanța a constatat și declarat anume nulitatea acesteia. Astfel, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că în ședința de judecată n-au fost acumulate probe concludente care ar fi confirmat faptul că începând cu luna iunie a anului 2000 părțile se aflau în raporturi de familie și administrau o gospodărie comună, iar căsătoria dintre părți, în virtutea circumstanțelor create, se menține numai datorită formalităților de ordin juridic, inclusiv că solicitările lui Cojuhari Angela privind desfacerea căsătoriei încheiată la 28 aprilie 1995 de către Primăria s. Costești r-nul Ialoveni, trecută în registru sub nr. 23, între Mereacre Dumitru și Mereacre (Cojuhari) Angela și constatarea faptului încetării reale a raporturilor de familie și a lipsei gospodăriei comune între și Cojuhari Angela, începând cu luna iunie a anului 2000, sunt întemeiate, fiind admise.

Subsecvent, apelanții indică că hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 martie

2014 privind respingerea cererii lui Mereacre Dumitru și admiterea cererii reconvenționale înaintată de către Cojuhari Angela a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014 și prin decizia Curții Supreme de Justiție, rămânând definitivă și irevocabilă.

În concluzia circumstanțelor indicate, partea apărării susține că Mereacre Dumitru a fost cel care a fost interesat în desfacerea căsătoriei cu inculpata, pentru ca peste o lună a oficializa relația sa cu Boaghe Natalia, iar cea care a înregistrat căsătoria lui a fost nașa de cununie a fratelui său, Sulă Eugenia, care atunci era secretarul primăriei s. Costești r-nul Ialoveni, astfel consideră că instanța de fond neîntemeiat a pus la baza învinuirii cererile către OSC privind desfacerea căsătoriei scrise de inculpată, însă referitor la semnătura din cerere din numele lui Mereacre Dumitru, pentru partea apărării au apărut dubii de către cine a fost executată.

În acest context menționează, că în baza ordonanței procurorului din 11 ianuarie 2013 s-a dispus ordonarea expertizei grafoscopice, iar prin raportul de expertiză nr. 426 întocmit de către expertul Cazacu Emilia a fost imposibil de răspuns categoric la întrebarea a doua „dacă semnătura este efectuată de către Mereacre Dumitru”, din motivul prezentării unui volum insuficient de mostre de scris, în special absența mostrelor libere de scris și a semnăturii lui Mereacre Dumitru (pagina 11 din raport), însă în același timp expertul răspunde cu certitudine la alte întrebări ce țin la fel de efectuarea semnăturii lui Mereacre Dumitru.

Astfel, reieșind din cele expuse, invocând că concluziile expertului sunt neclare, contradictorii, neîntemeiate și chiar există îndoieli cu privire la obiectivitatea expertului vizat care a condus la întocmirea acestor concluzii, și totodată, ținând cont de faptul, că pentru stabilirea autorului scrisului de pe actele ce au stat la baza emiterii certificatului de divorț nr. 100 din 17 iulie 2001, și anume a semnăturii lui Mereacre Dumitru, este nevoie de a colecta mostre de la acesta, în opinia părții apelante acest fapt duce inevitabil la numirea unei expertize repetate care urmează a fi efectuată de către un Centru National al experților judiciari și specialiștilor de performanță din Moldova, care va răspunde la aceleași întrebări care au fost formulate în ordonanța procurorului din 11 ianuarie 2013.

În același context, apelanții menționează că au înaintat o cerere privind numirea expertizei repetate, însă instanța a respins cererea, iar din aceste considerente susțin că dubiile referitor la cine a efectuat semnătura lui Mereacre Dumitru în cererea privind desfacerea căsătoriei nu au fost înlăturate, de aceea susțin că instanța de fond nu putea să pună la baza sentinței de condamnare acest raport de expertiză care nu răspunde la întrebările formulate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. Decizia a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Nelly Babcsinschi

în numele inculpatei, care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motiv că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2016 recursul declarat de avocat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 apelul declarat de avocat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Alina Valah în numele inculpatei care, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei, pe motiv că în acțiunile ei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, iar în susținerea solicitării sale a indicat aceleași motive, enumerate la pct. 5 din prezenta decizie.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2017 recursul declarat de avocat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 apelul declarat de avocatul Alina Valah în numele inculpatei Angela Cojuhari a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Angela Cojuhari a fost achitată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal, pe motiv că acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii.

11. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

procurorul, care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța nu a dat apreciere probelor administrate de organul de urmărire penală și luate în considerație la baza vinovăției inculpatei de prima instanță și respectiv, nu a respins argumentat aceste probe, ce ar combate învinuirea incriminată inculpatei;

avocatul Vasile Bobeica în numele părții vătămate Dumitru Mereacre, care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a dispus achitarea inculpatei și nu a combătut probele ce au fost puse de prima instanță la baza soluției de condamnare și care, analizate în ansamblu, întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, astfel că prin probe s-a demonstrat care este rolul și acțiunile Angelei Cojuhari, cum a acționat aceasta și care acțiuni culpabile îi sunt incriminate.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2018, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Vasile

Bobeica în numele părții vătămate Mereacre Dumitru, admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018 a fost admis apelul declarat de avocatul Valah Alina în interesele inculpatei Cojuhari Angela, casată sentința Judecătoriei Ialoveni din 27 martie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cojuhari Angela a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

14. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța nu a motivat întemeiat soluția de achitare, iar prin neaprecierea obiectivă a probelor cercetate a admis o eroare de drept, fără a acorda o valoare primară probelor care în opinia acuzării demonstrează vinovăția inculpatei.

15. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2018 a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

16. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2019 a fost admis apelul declarat de avocatul Valah Alina în interesele inculpatei Cojuhari Angela, casată sentința Judecătoriei Ialoveni din 27 martie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cojuhari Angela a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat netemeinicia concluziei instanței de fond, care contrar prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de condamnare a inculpatei Cojuhari Angela în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, prin rechizitoriu, Cojuhari Angela se învinuiește de faptul că, în perioada nestabilită în cadrul urmăririi penale, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, cunoscând cu certitudine faptul că Judecătoria Ialoveni nu a examinat cauza civilă cu privire la desfacerea căsătoriei între ea și Mereacre Dumitru, în mod ilegal a confecționat extrasul din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000, cu privire la desfacerea căsătoriei între Mereacre Dumitru și Mereacre (Cojuhari) Angela.

Ulterior, Cojuhari Angela, având scopul folosirii documentelor oficiale false, urmărind intențiile sale criminale îndreptate spre obținerea ilegală a divorțului cu soțul său, Mereacre Dumitru, la 17 iulie 2001, a prezentat Oficiului Stării Civile Ialoveni extrasul falsificat al hotărârii Judecătorei Ialoveni din 20 iunie 2000, care a înregistrat divorțul și l-a trecut în registrul de stare civilă la 17 iulie 2001 sub nr.100, cauzând, astfel daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale lui Mereacre Dumitru.

Instanța de apel a mai relevat că fapta inculpatei a fost încadrată în baza art. 361 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, însă potrivit sentinței, Cojuhari Angela a fost recunoscută vinovată în baza art. 361 alin. (2) lit. c), d) Cod penal. În această privință, Colegiul penal al instanței de apel a învederat că, învinuirea adusă inculpatei conform art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2018 a fost declarată neconstituțională, iar ca urmare potrivit principiului legalității incriminării și a pedepsei penale, nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege.

În ceea ce privește învinuirea adusă inculpatei Cojuhari Angela în baza art. art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a concluzionat, prin prisma prezumției nevinovăției, că atât din declarațiile părții vătămate Mereacre Dumitru, cât și din declarațiile inculpatei Cojuhari Angela, și nici din alte înscrisuri cercetate în cadrul examinării cauzei penale, nu se constată ferm că anume Cojuhari Angela a prezentat, adică s-a folosit de extrasul din hotărârea Judecătorei Ialoveni din 20 iunie 2000, pentru eliberarea certificatului de divorț or, din cererile depuse la 17 iulie 2001, pentru desfacerea căsătoriei în baza hotărârii judecătorești din numele Mereacre Angela și Mereacre Dumitru, adresate oficiului OSC Ialoveni, se atestă faptul că extrasul din hotărârea Judecătorei raionului Ialoveni din 20 iunie 2000 pur și simplu s-a anexat, iar careva probe pertinente, cum ar fi de exemplu declarațiile funcționarului din cadrul OSC Ialoveni care ar indica persoana care a prezentat actul oficial fals, cine s-a prezentat la depunerea cererii de desfacere a căsătoriei, nu au fost prezentate la materialele cauzei penale.

Mai mult, instanța de apel a reținut probele prezentate de acuzare, la care a făcut trimitere și apărarea, în favoarea inculpatei, or dubiile în probarea învinuirii nu au fost înlăturate.

De asemenea, instanța de apel, a reținut neprezentarea de mai departe a părții vătămate Mereacre Dumitru în cadrul ședințelor de judecată pentru verificarea celor declarate ca fapt ce confirmă veridicitatea declarațiilor inculpatei, or alte probe ce ar demonstra cu certitudine faptul folosirii documentului prin prezentarea lui la OSC Ialoveni, nu au fost prezentate.

În acest context, în acțiunile inculpatei Cojuhari Angela nu s-a regăsit deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează

de obligații, soldate cu daune în proporții mare drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, or prin faptul că Cojuhari Angela s-a prezentat la OSC Ialoveni, la cererea lui Mereacre Dumitru, pentru a primi certificatul de divorț, nu se atestă elementele unei infracțiuni.

17. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic indicând, ca temei de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2019 cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs procurorul a indicat, că decizia instanței de apel prin care inculpata Angela Cojuhari a fost achitată, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, instanța a examinat superficial speța, concluziile instanței poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor.

Mai mult a menționat că, instanța de apel nu s-a expus separat asupra fiecărei din probele acumulate în dosar, adică nu a făcut analiza acestora în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată instanța de apel a ignorat indicațiile instanței de recurs date în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2018 și respectiv a comis practic aceleași erori de drept.

A mai indicat că, n-au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel ansamblu de probe administrat legal la faza urmăririi penale și supuse cercetării în cursul procesului: și anume declarațiile părții vătămate Mereacre Dumitru, raportul de expertiză nr. 426 din 15 martie 2013, conform căruia, inscripțiile manuscrise, ce completează rubricile cererii pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Dumitru și cererii pentru desfacerea căsătorie pe baza hotărârii judecătorești, din numele Angelei Mereacre, ambele adresate oficiului OSC Ialoveni, au fost executate de Mereacre (Cojuhari) Angela, ale cărei mostre de scris au fost prezentate. Semnăturile din numele lui Mereacre Dumitru, plasate la rubricile „semnătura plătitorului din chitanța emisă de „Banca de Economii” SA filiala 32 Ialoveni, prin care Mereacre Dumitru a achitat taxa de stat în sumă de 180 lei, „semnăturile declaranților: el” din cererea pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Dumitru, probabil au fost executate de Mereacre (Cojuhari) Angela. Semnătura din numele lui Mereacre Angela, plasată la rubrica „semnăturile declaranților: ea” din cererea pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Angela, adresată oficiului OSC Ialoveni, a fost executată de Mereacre (Cojuhari) Angela; confirmarea Judecătoriei Ialoveni prin care se atestă faptul că acțiunea civilă privind desfacerea căsătoriei între Mereacre Dumitru și Mereacre Angela, conform registrelor alfabetice pentru anul 2000 nu a fost înregistrată;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 mai 2011, conform căruia a fost examinat Certificatul de divorț Seria BM nr. 119978 întocmit la 17 iulie 2001, de către Oficiul Stării Civile Ialoveni. Certificatul este eliberat în ziua când a avut loc divorțul la 17 iulie 2001, de către OSC Ialoveni, Angelei Cojuhari; hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 08 august 2011, potrivit căreia certificatul de divorț este înscris în registrul de stare civilă sub nr. 100 la 17 iulie 2001 de către OSC Ialoveni pe numele lui Merereacre Dumitru și Mereacre Angela a fost anulat.

Astfel, prin probele administrate, acuzarea consideră că în acțiunile inculpatei Cojuhari Angela se regăsesc modalitățile de săvârșire a faptei prejudiciabile, potrivit laturii obiective a infracțiunii încriminate, or conform materialelor cauzei penale și declarațiilor părții vătămate Dumitru Mereacre s-a constatat cu certitudine că, anume inculpata a deținut și a folosit documentul oficial fals, și anume extrasul din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000 (care nu a fost emisă), prezentând-o la Oficiul de Stare Civilă Ialoveni, unde a depus două cereri din numele lui Angela Mereacre și Dumitru Mereacre privind desfacerea căsătoriei și a anexat extrasul menționat.

În consecință, acuzarea consideră sentința primei instanțe în partea referitoare la constatarea vinei inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal ca fiind certă și axată pe probe, neprezentând dubii referitoare la temeinicia concluziilor corespunzătoare, iar decizia instanței de apel fiind una eronată, tendențios statuând asupra necesității achitării inculpatei.

18. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul a indicat ca temei pentru

declararea recursului ordinar prevăzut art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, criticând modalitatea de analiză a probatoriului, motiv pentru care, în viziunea acuzării, cauza a fost examinată superficial și fără a se ține cont de indicațiile date anterior de către instanța de recurs.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei contestate în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind admiterea apelului declarat de avocatul Valah Alina în numele inculpatei Cojuhari Angela, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările relevate în descriptivul instanței de apel, asupra cărora motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la

exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent. Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Referitor la alegațiile recurentului precum că, instanța de apel a ignorat indicațiile date anterior în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2018, instanța de recurs le apreciază critic, or în decizia recurată au fost relevate cu precizie circumstanțele de care a fost atenționată instanța de apel.

Astfel, în ceea ce ține declarațiile părții vătămate Mereacre Dumitru, instanța de apel a întreprins măsuri pentru verificarea acestora, însă din cauza neprezentării părții vătămate verificarea lor este imposibilă, situație în care instanța de apel le-a apreciat în coraport cu declarațiile inculpatei și cu celelalte probe din dosar.

În continuare, instanța de apel a dat o apreciere minuțioasă raportului de expertiză nr. 426 din 15 martie 2013 în coraport cu circumstanțele cauzei și cu învinuirea adusă Angelei Cojuhari, indicând raționamentele de rigoare în pct. 62-63 al deciziei sale.

Referitor la celelalte probe scrise prezentate de acuzare, instanța de apel și-a relevat opinia, acordându-le valență în favoarea inculpatei Cojuhari Angela, or probele acuzării nu au demonstrat cu certitudine că ultima ar deține la ea extrasul hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000, că anume ea s-a folosit de el prezentând-ul la OSC Ialoveni, indicând raționamentele de rigoare în pct. 50-53 al deciziei sale.

Mai mult, la rejudecarea cauzei instanța de apel reținând indicațiile date în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2018, a ținut cont și de Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 privind declararea neconstituționalității lit. c) alin. (2) al art. 361 Cod penal.

În această ordine de idei, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar recursul ordinar este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

19. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi declarat ca inadmisibil fiind vădit

neîntemeiat.

20. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2019, în cauza penală de învinuire a Angelei Cojuhari, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 09 octombrie 2019.

Președinte

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Victor Burduh

Svetlana Filincova